

Sygn. akt: I C 1614/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ewa Mijał-Słowik
Protokolant:	stażysta Magdalena Podoluk

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2015 r. na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko T. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. w pozwie złożonym dnia 31 grudnia 2013 r. w e.p.u. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. W. kwoty 2180,70zł wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia 1.01.2014 r. oraz o zasądzenie kosztów postępowania w sprawie, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i zwrotu prowizji 0,54 zł.

Powód wywodził, że dochodzona wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z (...) SA umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i pierwotny wierzyciel wystawił dokumenty księgowe:

(...) na kwotę 92,15 zł, (...) na kwotę 99,62 zł, (...) na kwotę 108,89 zł, (...) na kwotę 1843,38 zł. Łączna wysokość zadłużenia wynosi 2180,70 zł, w tym kwota niezapłaconych dokumentów księgowych 2144,04 zł i suma odsetek 36,66 zł. Powyższą wierzytelność wierzyciel pierwotny przelał na rzecz powoda.

Po przekazaniu sprawy z e.p.u. do Sądu Rejonowego w Nysie, powód wniósł pozew na formularzu, w którym podtrzymał żądanie pozwu, rozszerzył wniosek o zwrot kosztów procesu o kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i dołączył zawnioskowane w pozwie dowody.

Pozwany w sprzeciwie w e.p.u. podniósł, iż z pozwanym nie łączył go żaden stosunek prawny. Pozwany na rozprawie wniósł o oddalenie powództwo w tym podniósł zarzut, iż przelew wierzytelności bez zgody konsumenta jest nieważny

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 listopada 2012 r. pozwany T. W. zawarł umowę z (...) SA w W. o świadczenie usługi (...) na czas określony 24 miesiące.

Dowód: umowa k. 25-27

W dniu 7.12.2012 r. (...) SA wystawiła fakturę nr (...) na kwotę 92,15 zł za usługi telekomunikacyjne z terminem płatności 21.12.2012 r.

dowód: faktura k.28

W dniu 7.01.2013 r. (...) SA wystawiła fakturę nr (...) na kwotę 99,62 zł za usługi telekomunikacyjne z terminem płatności 21.01.2013 r.

dowód: faktura k.29

W dniu 7.02.2013 r. (...) SA wystawiła fakturę nr (...) na kwotę 108,89 zł za usługi telekomunikacyjne z terminem płatności 21.02.2013 r.

dowód: faktura k.30

W dniu 6 sierpnia 2013 r. (...) SA poinformowała iż obciąża kwotą 1843,38 zł tytułem odszkodowania za zestaw livebox 300 zł, karą umowną związaną z przyznaną w ramach oferty ulgą dla opłaty abonamentowej w kwocie 1411,88 zł i karą umowną związaną z przyznaną w ramach oferty ulgą dla opłaty aktywacyjnej w kwocie 123,50 zł i wystawiła notę nr XOP44350086/001/13 na kwotę 1843,38 zł

dowód: nota obciążeniowa ze specyfikacją k. 31-32

W dniu 13 grudnia 2013 r. T. K. z upoważnienia (...) SA sporządził zawiadomienie o cesji wierzytelności z dnia 12.11.2013 r. w łącznej kwocie 2144,04 zł na rzecz strony powodowej

dowód: zawiadomienie o cesji k. 33-34

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i należało je w całości oddalić.

Ustalając stan faktyczny Sąd miał na względzie regulację art. 6 k.c. zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Podstawą dla ustalonego stanu faktycznego były przedłożone przez stronę powodową dokumenty. Jednocześnie Sąd stwierdza, iż na podstawie przedłożonych dowodów strona powodowa nie udowodniła wszystkich okoliczności z jakich wywodziła skutki prawne.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanego kwoty 2180,70zł wynikającej z umowy zawartej przez pozwanego z (...) SA w W..

Analiza dołączonych do pozwu dokumentów prowadzi ponadto do wniosku, iż strona powodowa nie udowodniła okoliczności świadczących o przejściu całej wierzytelności dochodzonej pozwem na stronę powodową od pierwotnego wierzyciela – (...) SA a także o zasadności i wysokości żądania w zakresie noty obciążeniowej

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż strona powodowa nie dołączyła do pozwu umowy cesji przedmiotowej wierzytelności z pierwotnego wierzyciela na swoją rzecz. Brak umowy przelewu uniemożliwia zbadanie przez Sąd skutecznego przeniesienia wierzytelności.

Powód nie przedstawił środków dowodowych, które czyniłyby zadość reżimowi z art. 511 kc, który to stanowi, że jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Pierwotna umowa była na piśmie, zatem także dla przelewu wierzytelności konieczne było zachowanie tego rygoru (art. 511 kc).

Należy zauważyć, iż zawiadomienie o cesji w swej treści nie zawiera z jakiego tytułu przeniesiono wierzytelność, a jedynie kwotę. Natomiast wykaz wierzytelności dołączony do zawiadomienia nie zawiera nawet podpisu osoby go sporządzającej, zatem w tym zakresie Sąd nie może potraktować go jako dokumentu prywatnego. Z przedstawionego dokumentu wynika jedynie, że dokonano przelewu wierzytelności w określonej kwocie ale z nieokreślonego stosunku prawnego. Natomiast w żadnym razie nie można uznać, że nastąpił przelew wierzytelności dochodzonej pozwem. Nie wiadomo na podstawie jakiego przelewu i czy faktycznie wierzytelność dochodzona pozwem była nim objęta. Brak umowy przelewu wierzytelności uniemożliwia ponadto zbadanie czy doszło do skutecznego przelania wierzytelności.

Już tylko z tej przyczyny to jest niewykazania skutecznego przelewu wierzytelności dochodzonej pozwem na rzecz powoda powództwo należało oddalić.

Ponadto w zakresie żądania kwoty z tytułu noty obciążeniowej i skapitalizowanych odsetek od opóźnienia w jej zapłacie należy zauważyć, iż strona powodowa nie wykazała ponadto, iż zaistniały przesłanki do żądania powyższych kwot i ich wysokości. Z dołączonej do pozwu umowy wynika, iż umowa została zawarta na 24 miesiące, a nota obciążeniowa została wystawiona w trakcie trwania umowy, gdyż brak jakiegokolwiek dowodu, iż umową została rozwiązana przed terminem. Z treści dołączonej do pozwu umowy nie wynika, kiedy (...) przysługiwało prawo do żądania kar umownych i w jakiej wysokości, ani jakie ulgi przyznano w ramach zawartej umowy. W tym zakresie również z tej przyczyny powództwo podlegało oddaleniu.

Sąd natomiast nie podzielił zarzutu pozwanego, iż przelew wierzytelności bez zgody konsumenta jest nieważny. Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela w pełni stanowisko zawarte w uzasadnieniu wyroku SN z dnia 26.09.2008 r. V CSK 105/08 w którym stwierdzono, iż zaliczając w art. 385³ pkt 5 k.c. "przeniesienie praw i przekazanie obowiązków wynikających z umowy" do katalogu niedozwolonych postanowień umownych, ustawodawca miał na celu ochronę konsumenta przed nieoczekiwaną, dokonaną w nieprzewidywalnej dla niego chwili zmianą osoby kontrahenta zobowiązanego do świadczeń wynikających z umowy. Nie ustanowił natomiast zakazu zbywania wierzytelności bez zgody konsumenta. Sama zmiana osoby wierzyciela w odniesieniu do ściśle określonej wierzytelności nie prowadzi zresztą ani do zmiany tożsamości stosunku zobowiązaniowego ani do tak poważnych trudności dla dłużnika, że dla ochrony jego interesów należałoby jej zakazać.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione zarówno co do jego wysokości jak też przejścia uprawnień do jej dochodzenia na rzecz powoda.